

Pagaidu versija

ENERGIALADVOKATA VABOTA [YVES BOT]

SECINĀJUMI,

sniegti 2019. gada 2. maijā (1)

Lieta C-42/18

Finanzamt Trier

pret

Cardpoint GmbH, Moneybox Deutschland GmbH tiesību pārrāvumu

(*Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīvā 77/388/EEK – Atbrīvojumi no nodokļa – 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkts – Maksājumi – Darījumi, kas skar maksājumu – Jēdzieni – Skaidras naudas izemšana no bankomāta – Pakalpojums, ko sabiedrība sniedz bankai bankomāta izmantošanas iepakojumā

I. Ievads

1. Saistībā ar *Finanzamt Trier* (Trīres nodokļu dienests, Vācija) (2) atteikumu piešķirt *Cardpoint GmbH* (3) atbrīvojumu no nodokļa par pakalpojumu sniegšanu bankai bankomātu darbības nodrošināšanai *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu aicina Tiesu lemt par Sestās direktīvas 77/388/EEK 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkta (4) interpretāciju.

2. Saskaņā ar šo noteikumu darījumi, kas jo īpaši attiecas uz maksājumiem un pārskaitījumiem, ir atbrīvoti no PVN.

3. Kaut gan Tiesai jau ir bijusi iespēja interpretēt minēto noteikumu, šeit tas ir jādara īpašā kontekstā. Proti, Tiesai ir jānosaka, vai pakalpojumi, kas saistībā ar bankomātu izmantošanu ir sniegti bankām, kuras šos bankomātus izmanto, var tikt atbrīvoti no PVN kā darījumi, kas skar maksājumu. Ēmot vērtī, ka bankomātu izmantošana aizvien biežāk tiek nodrošināta ar iepakojumu starpniecību, Tiesas sniegtā interpretācija var būtiski ietekmēt šādu pakalpojumu sniedzēju.

4. Šajos secinājumos izklāstīšu iemeslus, kādēļ uzskatu, ka gadījumos, kad banka iepakojumu veikšanai piesaista trešo uzņēmumu, darbības, ko bankomāta darbības nodrošināšanai veic minētais trešais uzņēmums un kas ietver bankomātu nodrošināšanu un

uzturšanu, kā arī uzpildšanu, informātikas iekārtu un programmatūras uzstādīšanu, lai nolāstu bankas karšu datus, naudas izņemšanas atļaujas pieprasījumu pārsūtīšanu bankai, kura ir izsniegusi izmantoto bankas karti, un naudas izņemšanas darījumu reģistrāciju, neietilpst Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktā minētā atbrīvojuma darbības jomā.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Sestā direktīva

5. Atbilstoši Sestās direktīvas 2. pantam:

“Pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā:

1. Par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tās rēķojas.

[..]”

6. Šīs direktīvas X sadaļā ir noteikti PVN atbrīvojumi, kurus dalībvalstīm ir pienākums piešķirt. Šajā kontekstā direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) un 4) apakšpunkts ir formulēti šādi:

“Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo turpmāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai āunprētiņu izmantošanu:

[..]

d) šādas darbības:

[..]

3. Darbības, ieskaitot starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumu, pārskaitījumu, pārdevu, ņekus un citus tirgojamus dokumentus, bet izņemot pārdevu piedziņu un faktoringu;

4. Darbības, ieskaitot starpniecību, kas attiecas uz valūtu, banknotēm un monētām, ko lieto par likumīgu maksāšanas līdzekli, izņemot kolekciju priekšmetus; “kolekciju priekšmeti” ir zelta, sudraba vai cita metāla monētas vai banknotes, ko parasti nelieto par likumīgu maksāšanas līdzekli, vai arī monētas, kurām ir numismātiska vērtība.”

B. Vācijas tiesības

7. Atbilstoši *Umsatzsteuergesetz* (Apgrozījuma nodokļa likums) 4. panta 8. punkta d) apakšpunktam no PVN ir atbrīvoti “darījumi un darījumu starpniecība, kas attiecas uz noguldījumiem, norēķinu kontiem, maksājumiem un pārskaitījumiem, un tirgojamu dokumentu piedziņu”.

III. Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

8. Saskaņā ar līguma noteiktajām saistībām ar kādu banku *Cardpoint* sniedza bankomātu darbības nodrošināšanas pakalpojumus. Konkrēti, *Cardpoint* paredzējās atrašanās vietās uzstādīt strādjošus, ar programmatūru un informātikas iekārtām nodrošinātus bankomātus, uz

kuriem bija piestiprināts šo bankomātu izmantojošās bankas logotips, un bija atbildīga par to pienācīgu darbību. Šajā nolūkā tās vispirms bija atbildīga par banknošu pārvadāšanu, ko tās rīcībā bija nodevusi minētajai banka, un par bankomātu uzpildāšanu. Turklāt tās pienākums bija informētikas iekārtu uzturēšana attiecīgajos bankomātos, kā arī noteiktas programmatūras uzturēšana bankomātu pienācīgai darbībai. Visbeidzot tās sniedza konsultācijas par bankomātu ikdienas darbību.

9. Attiecībā uz skaidras naudas izņemšanas darbību mērd, kad bankomāts tika izmantots šādiem nolūkiem, tiklīdz tajā tika ievadīta bankas karte, tāpaša programmatūra nolasīja konkrētus minētās kartes datus. Vispirms *Cardpoint* pārbaudīja šos datus un elektroniski nosūtīja *Bank-Verlag GmbH* (5) ataujas pieprasījumu par kartes pašniekam vajadzīgo darījumu. Pēc tam *Bank-Verlag* pārslēgtā ataujas pieprasījumu banku apvienībai, kura savukārt to nosūtīja bankai, kura klientam bija izsniegusi bankas karti. Banka pārbaudīja pašnieka konta atlikumu un tādā pašā secībā nosūtīja atbildi uz pieprasījumu ar attiecīgu atauju vai atteikumu. Pēc atbildes saņemšanas *Cardpoint* izveidoja datu ierakstu par naudas izņemšanu un ataujas gadījumā veica vajadzīgo darījumu. Visbeidzot šis ieraksts tika nosūtīts kā grāmatvedības norādē līgumslēdzējai, proti, bankai, kas izmantoja minēto bankomātu. Šā banka bez izmaiņām saglabāja datu ierakstus *Deutsche Bundesbank* (Vācijas Federālā banka) sistēmā (6). *Cardpoint* izveidoja arī nemainīmu dienas sarakstu, kurā bija saglabāti visi dienas darījumi un kas arī tika iesniegts *BBK*.

10. Tā kā tikai bankas var turēt norādītu kontus *BBK*, tās veica saglabāšanu *BBK* sistēmā. Pamatojoties uz šo saglabāšanu, juridiski saistoši tika fiksētas bankas, kas izmantoja minēto bankomātu, tiesības atgūt no konta, uz kuru attiecās darījums, turējā bankas izmaksēto naudas summu un komisijas maksu par šo darījumu. Turklāt, saglabājot datus, uzreiz tika uzskaitītas norādītu saistības par bankomāta izmaksēto summu, pieskaitot iespējamo komisijas maksu par bankomāta lietošanu, starp banku, kas izmantoja bankomātu, un klienta bankas kartes izdevējbanku.

11. 2007. gada 7. februārī, uzskatot, ka uz sniegtajiem pakalpojumiem būtu attiecināms atbrīvojums no PVN, *Cardpoint* iesniedza grozītu 2005. gada PVN deklarāciju un lūdza grozīt esošo paziņojumu par nodokli.

12. Nodokļu iestādes šo apgalvojumu noraidīja, bet *Finanzgericht Rheinland-Pfalz* (Reinzemes-Pfalcas Finanšu tiesa, Vācija) apmierināja *Cardpoint* sūdzību par šo noraidījumu.

13. Nodokļu iestādes iesniedza prasību iesniegzt tiesīkšas tiesvedības ietvaros, kas lūdz sprieduma pasludināšanai lietā *Bookit* tika apturēta.

14. Ēmot vērā, ka saskaņā ar šo spriedumu atbrīvojums no nodokļa, kāds paredzēts darījumiem, kas skar maksājumus un pārskaitījumus, nav piemērojams attiecībā uz tādēļto "maksājuma ar debetkarti vai kredītkarti apstrādes pakalpojumu", ko sniedz nodokļa maksātājs, kad persona, maksājot ar debetkarti vai kredītkarti, ar tās starpniecību iegādājas kino biļeti, ko tas pārdo citā uzņēmumā vārdā un labā, iesniegzt tiesīkšas jautā, vai tas pats attiecas uz *Cardpoint* sniegtajiem pakalpojumiem.

15. Iesniedzētāja uzskata, ka *Cardpoint* sniegtie pakalpojumi ir tehniski un administratīvi pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no bankomātiem, tādēļ tie ir lūdzēgi pakalpojumi tiem, uz kuriem attiecas spriedums lietā *Bookit*, un ka *Cardpoint* tikai tehniski pilda instrukcijas, ko ietver ataujas kods.

16. Šajā saistībā iesniedzētāja norāda uz lūdzību starp situāciju pamatlietā un to, kas bija pamatā spriedumam lietā *Bookit*. *Cardpoint* saņem datus par konta turētāja bankas karti un nosūtā

šos datus bankai, kas karti ir izsniegusi. Turklāt *Cardpoint* nebūtu atbildīga par atsevišķu rēķojumu pārbaudi un apstiprināšanu, jo tā veiktu vēlamo naudas izņemšanas darbību tikai pēc tam, kad tā būtu saņēmusi atļauju no bankas, kas ir izsniegusi karti.

17. Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka spriedums lietā *Bookit* bija saistīts ar pirkšanas un pārdošanas darījumiem, tāpēc šajā lietā pakalpojumi attiecas uz bankomātos veiktu skaidras naudas izmaksu, kas neattiecas PVN ziņā atšķirīgu attieksmi pret *Cardpoint* sniegtajiem pakalpojumiem, jo abos gadījumos pakalpojumi būtu ietver informācijas apmaiņu un tehnisko un administratīvo palīdzību.

18. Iesniedzējtiesa vēlās noskaidrot, cik svarīgs ir fakts, ka spriedumā lietā *Bookit* pastāvja atsevišķs līgums par biļešu pārdošanu, kas šajā gadījumā nepastāv.

19. Visbeidzot iesniedzējtiesa min divus apstākļus, kas tās ieskatā ir pretrunā ar atbrīvojumu. Attiecīgi, tāpat kā spriedumā lietā *Bookit*, atbildība par pakalpojumu būtu viegli nosakāma. Turklāt *Cardpoint* pakalpojuma sniegšanu var kvalificēt kā tehnisko palīdzību, jo *Cardpoint* darbība ir vienkārša informācijas apmaiņa, izpildot bankas pieņemtu lēmumu par atļaujas piešķiršanu. Proti, *Cardpoint* tikai izveido datu ierakstus, ko tā nosūta bankas sistēmā kā grāmatvedības instrukcijas.

20. Šajos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tehniski un administratīvi pakalpojumi, kurus pakalpojumu sniedzējs sniedz bankomātu izmantojošai bankai un kas ir saistīti ar šīs bankas skaidras naudas izmaksu bankomātos, ir atbrīvoti no [PVN] saskaņā ar [Sestās direktīvas] 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktu, ja atbilstoši spriedumam lietā *[Bookit]* saskaņā ar šo normu no nodokļa nav atbrīvoti līgumcēģi tehniski un administratīvi pakalpojumi, kurus pakalpojumu sniedzējs sniedz saistībā ar karšu maksājumiem kino biļešu tirdzniecībā?”

IV. Mana analīze

21. Iesniedzējtiesa būtu līg dz Tiesu noteikt, vai *Cardpoint* darbības, kas ietver bankomātu nodrošināšanu un uzturēšanu, kā arī uzpildēšanu, informētikas iekārtu un programmatūras uzstādēšanu, naudas izņemšanas atļaujas pieprasījuma pārsevēšanu bankai, kura ir izsniegusi izmantoto bankas karti, skaidras naudas izsniegšanu, kā arī naudas izņemšanas darījumu reģistrēšanu, ietilpst jēdzienā “darījumi, kas skar maksājumus”, uz kuru attiecas PVN atbrīvojums Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkta nozīmē.

22. No prejudiciālā jautājuma un iesniedzējtiesas lēmuma formulējuma izriet, ka iesniedzējtiesa šaubās par to, vai šajā lietā ir piemērojama Tiesas sniegtā interpretācija spriedumā *Bookit*, kurā tā uzskatīja, ka atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, kāds ir paredzēts attiecībā uz darījumiem, kas skar maksājumus un pārskaitījumus, nav piemērojams attiecībā uz tā saucamo “maksājuma ar debetkarti vai kredītkarti apstrādes pakalpojumu”, kādu sniedz nodokļu maksātājs – šis pakalpojuma sniedzējs, kad persona, maksājot ar debetkarti vai kredītkarti, ar šo pakalpojuma sniedzēja starpniecību iegādājas kino biļeti, ko šis pakalpojuma sniedzējs pārdod cita subjekta vārdā un labā.

23. Pirms novērtēt, vai risinājums, kas izriet no sprieduma lietā *Bookit*, ir piemērojams pakalpojumiem, ko *Cardpoint* ir sniegusi bankām, kas šos bankomātos izmanto, būtu jāveic vairāki provizoriski apsvērumi.

24. Pirmkārt, jānorāda, ka pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, ir

maksājumu pakalpojumi ES tiesību aktu (7) nozīmē, un tādēļ tās nevar izmantot bankomātā ir maksājums.

25. Otrkārt, jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka apsvērumi, kas attiecas uz jēdzienu “darījumi, kas skar pārskaitījumu”, attiecas arī uz jēdzienu “darījumi, kas skar maksājumu” (8), tādējādi pret tiem attiecas vienādi, piemērojot atbrīvojumu, kas paredzēts Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktā (9).

26. Treškārt, jāatzīmē, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru PVN atbrīvojumi, kas paredzēti Sestās direktīvas 13. pantā, ir autonomi Savienības tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN sistēmas piemērošanā starp dalībvalstīm (10), un ka noteikumi, ko izmanto šādu atbrīvojumu noteikšanai, ir jāinterpretē šauri, jo tie ir izņēmumi no vispārējā principa, saskaņā ar kuru par katru pakalpojumu sniegšanu, ko veic par atlīdzību, kuru veic nodokļa maksātājs, ir jāpiemēro PVN (11).

27. Attiecībā uz risinājuma, kas izriet no sprieduma *Bookit*, piemērojamā *Cardpoint* darbībā pamatlietā ir jāizceļ kritērijs, ko Tiesa ir piemērojusi šajā lietā, lai nošķirtu pakalpojumus, uz kuriem attiecas atbrīvojums no PVN, no pakalpojumiem, uz kuriem šāds atbrīvojums neattiecas.

28. Šajā ziņā uzskatu tādpat kā *Cardpoint*, ka minētajā spriedumā Tiesa nav atkāpusies no savas iepriekšējās judikatūras.

29. Tiesa ir konstatējusi, ka minētajā lietā karšu apstrādes pakalpojumam nevar piemērot atbrīvojumu, jo sniegtos pakalpojumus, skatot tos atsevišķi vai kopā, nevar uzskatīt par tādām, kas pilda maksājuma vai pārskaitījuma darījuma raksturogu vai būtisku funkciju Savienības tiesību aktu nozīmē (12).

30. Šajā nolūkā Tiesa jo īpaši ir norādījusi, ka šāda pakalpojuma sniedzējs pats ne tieši debitē, ne arī kreditē attiecīgos kontus, ne arī veic tajos iegrāmatojumus, ne pat izdod rēķojumu veikt šādu debitēšanu vai kreditēšanu. Tiesa tādpat uzskatīja, ka šāda pakalpojuma sniedzējs nevar uzņemties atbildību, runājot par juridisku un finansiālu pārraidīšanu stenošanai, kādas ir raksturīgas no nodokļa atbrīvota pārskaitījuma vai maksājuma darījumam (13).

31. Tādpat jāatzīmē, ka Tiesa šo pieeju ir apstiprinājusi savā jaunākajā judikatūrā.

32. 2018. gada 25. jūlija spriedumā *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592) Tiesa ir atgādājusi, ka funkcionālie aspekti ir izšķiroši, lai konstatētu, vai uz darījumu ir attiecināms atbrīvojums, kas attiecas uz darījumiem, kuri skar pārskaitījumu vai maksājumu. Tādējādi pakalpojumu sniegšanu var kvalificēt kā “darījumu, kas skar pārskaitījumu”, vai “darījumu, kas skar maksājumu”, tikai gadījumā, ja tai ir funkcijas, kas raksturogas un būtiskas šādiem pārskaitījumiem tādējādi, ka to rezultātā tiek pārskaitīti naudas līdzekļi un radās juridiskas un finansiālas izmaiņas, ar kurām šis pārskaitījums tiek stenošs. Tādēļ, lai saņemtu atbrīvojumu no nodokļa, pakalpojumu sniegšanas rezultātā jārodas juridiskā un finansiālā izmaiņām, kādas raksturogas naudas summās pārskaitīšanai (14).

33. Turklāt Tiesa ir atgādājusi, ka, lai nošķirtu pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no nodokļa saskaņā ar PVN direktīvu, no vienkāršu materiālu, tehnisku vai administratīvu pakalpojumu sniegšanas, īpaši svarīgi ir izvērtēt attiecīgo pakalpojumu sniedzēja atbildības apjomu, tostarp jāņem vērā par to, vai šā atbildība attiecas tikai uz tehniskiem aspektiem vai arī aptver darījumu specifiskās un būtiskās funkcijas (15).

34. Konkrēti, lai raksturotu pakalpojumus, kas tiek atbrīvoti no PVN kā darījumi, kas skar

pārskaitījumu vai maksājumu, Tiesa pirmām kārtēm pievēršas sniegt pakalpojuma raksturam tādā nozīmē, ka pakalpojumam, lai to varētu atbrīvot no nodokļa, ir jāietilpst finanšu darījumu jomā (16). Tādējādi pakalpojums ir jāvērtē, pamatojoties uz funkcionālu kritēriju, lai noteiktu, vai tas atbilst šādu pārskaitījumu vai maksājumu pašajam un būtiskajam funkcijam, jo tas ļauj pārskaitīt līdzekļus un rada juridiskas un finansiālas izmaiņas attiecībā uz minēto pārskaitījumu. Ēmot vērē citus faktorus, Tiesa var pārbaudīt arī pakalpojumu sniedzēja saistību apjomu.

35. Tādējādi, ēmot vērē iepriekšējo judikatūru, uzskatu, ka nav iemesla, lai Tiesa atkāptos no spriedumu lietē *Bookit* noteiktē risinājuma attiecībā uz *Cardpoint* sniegtajiem pakalpojumiem (17).

36. Attiecībā uz funkcionālo kritēriju jānorāda, ka pati *Cardpoint* atzinusi savos apsvērumos, ka saskaņā ar spriedumu *Bookit* uz bankomāta lietotāja bankas kartes datu ievadīšanu, to pārslēgtāšanu un pārbaudi, kā arī kartes turētāja pieprasītās darbības izpildi pēc tam, kad ir saņemts atļaujas paziņojums no bankas, kas izsniegusi karti, nevar attiecināt atbrīvojumu no nodokļa.

37. Šim viedoklim ir jāpiekrīt. Proti, visu šo darbību, kā arī naudas pārvadīšanas, bankomātu uzpildes, bankomātiem nepieciešamās programmatēras uzstādīšanas un uzturēšanas, kā arī *Cardpoint* sniegto konsultāciju par šo bankomātu izmantošanu sekas acīmredzami nav naudas līdzekļu pārskaitīšana un juridisku un finansiālu izmaiņu, ar kurām šis pārskaitījums tiek ēstenots, radīšana.

38. Vispārīgāk uzskatu, ka šāda analīze ir jāveic attiecībā uz visām *Cardpoint* darbībām, skatot tās atsevišķi vai kopā, bankomātu izmantošanā, jo tās uzskatāmas par “materiālu, tehnisku vai administratīvu pakalpojumu sniegšanu”.

39. Tādējādi no šo secinājumu 8.–10. punktā minētās iesniedzētājas sniegtās informācijas izriet, kā to ir norādījusi Vācijas valdība, ka *Cardpoint* sniegtais pakalpojums pats ne tieši debitē, ne arī kreditē attiecīgos kontus, ne arī veic iegrāmatojumus naudas izēēšanai izmantotās kartes turētāja bankas kontos (18). Faktiski *Cardpoint* pārslēgta lietotāja kartes datus, kā arī lietotāja atļaujas pieprasījumu, tāu veic darbību tādā nozīmē, ka tā nodrošina fizisku banknošu nodošanu tikai tad, ja pieprasījums ir pieēēmts.

40. Turklāt tikai banka, kas izmanto bankomātu, saglabā datu ierakstus *BBK* sistēmā. Attiecībā uz dienas datu datni, kuru nevar mainīt un kurā ir visi attiecīgās dienas darījumi, ko rada *Cardpoint* un kas tiek nosūtīta *BKK*, datnes mērķis ir informēt *BKK* par atļautajiem darījumiem, kas ir veikti, un tēpēc to nevar uzskatīt par tēdu, kas rada maksājuma pašo un būtisko funkciju izpildi.

41. Ēmot vērē šos apsvērumus, uzskatu, ka *Cardpoint* sniegtais pakalpojums nav darījums, kura rezultātā tiek pārskaitīti naudas līdzekļi un radītas juridiskas un finansiālas izmaiņas, bet gan materiāls, tehnisks vai administratīvs pakalpojums, jo šā pakalpojuma rezultātā netiek faktiski vai iespējami ietekmētas attiecīgo līdzekļu pašumtiesības un netiek pildītas funkcijas, kas raksturgas un būtiskas šādiem pārskaitījumiem.

42. Argumenti, kas balstēti uz *Cardpoint* darbības specifiku, neliek apšaubēt šo novērtējumu.

43. Tas pats attiecas uz argumentu, kas ir balstēts uz faktu, ka *Cardpoint* veic fizisku banknošu izsniegšanu un nodošanu bankomāta lietotājam.

44. Proti, kā to ir uzsvērusi Vācijas valdība, bankomāta lietotājam juridiskās pašumtiesības uz naudu nodod banka, nevis *Cardpoint*.

45. Tapat kā Vācijas valdība uzskatu, ka būtu jāem vērā tikai naudas juridiskās un nemateriālās tiesības. Lai gan nevar apstrīdēt, ka *Cardpoint* sniegtā pakalpojuma rezultātā banknotes tiek fiziski nodotas, tomēr naudas juridisko pašumtiesību nodošana ir atkarīga no bankas, kas izsniegusi karti, ataujas un pēc tam no darījuma iegrāmatošanas. Tādējādi šajā ziņā ir jākonstatē, ka *Cardpoint* pakalpojuma sniegšana aprobežojas ar klienta maksājuma pieprasījuma pārsūtīšanu un maksājuma tehnisko īstenošanu.

46. Šajā ziņā apstāklis, ka *Cardpoint* darbības bankomātu izmantošanai banku labā tiek skatītas kopā, nav būtisks. Ir taisnība, ka bankas, kuras izmanto bankomātus, sevišķi lielos apmēros izmanto īrpakalpojumus un ka *Cardpoint* sniedz plašu pakalpojumu klāstu.

47. Tomēr uzskatu, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkta *ratio legis* paredz nevis kvantitatīvu, bet gan funkcionālu un kvalitatīvu pieeju, kuras pamatā ir pakalpojumu raksturs. Citiem vārdiem sakot, fakts, ka *Cardpoint* piedāvā pakalpojumus paketes veidā, nav būtisks, ja neviens no paketē sniegtajiem pakalpojumiem neietekmē līdzekļu pārskaitīšanu un nerada juridiskas un finansiālas izmaiņas, ar kurām šis pakalpojums tiek īstenots.

48. Šajā ziņā, kaut arī esmu vienprātis ar *Cardpoint* par to, ka dažas no tās darbībām ir nepieciešamas to maksājumu veikšanai, uz kuriem attiecas pamatlīeta (19), šī pazīme nav pietiekama, lai tās sniegtajam pakalpojumam tiktu piemērots atbrīvojums no PVN.

49. Proti, Tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, ka, ņemot vērā PVN atbrīvojumu šauru interpretāciju, tas vien, ka pakalpojums ir nepieciešams, lai veiktu no nodokļa atbrīvotu darījumu, neāuj secināt, ka šis pakalpojums būtu atbrīvots no nodokļa (20).

50. Apstāklis, ka *Cardpoint* sniedz bankomātu izmantošanas īrpakalpojumu kādai bankai, kura izmanto bankomātu, turklāt nav pietiekams, lai pamatotu Tiesas apsvērumus pēc analoģijas ar Tiesas judikatūru attiecībā uz PVN direktīvas 148. pantu, saskaņā ar kuru Tiesa ir lūmusi par labu iespējai piemērot minētajā pantā paredzēto atbrīvojumu pakalpojumiem, ko sniedz starpnieki, kuri darbojas savā vai apakšuzņēmēju vārdā (21).

51. Proti, katra PVN atbrīvojuma konkrētās iezīmes un mērķi, manuprāt, neāuj piemērot analoģiju tikai tādēļ, ka *Cardpoint* sniedz pakalpojumu bankomātu izmantošanas īrpakalpojuma ietvaros.

52. *Cardpoint* arguments, kas ir pamatots ar apstākli, ka tā ir atbildīga par bankomātu darbību un attiecīgi ir atbildīga par jebkādām darbības traucējumiem, piemēram, nepietiekamiem vai pārāk lieliem maksājumiem, kaitējumu, kas radies trešo personu noziedzīgas darbības dēļ, nepareizu bankomātu uzstādīšanu vai nepareiziem grāmatvedības norādījumiem, nav pārliecinošs.

53. Šajā ziņā atgādinu, ka paši atbilstoši ir izvērtēt pakalpojumu sniedzēja atbildības apmēru, tostarp jautājumu par to, vai šī atbildība attiecas tikai uz tehniskiem aspektiem vai arī tā aptver darījumu specifiskās un būtiskās funkcijas (22).

54. Tomēr, lai gan apstākļi, uz kuriem norāda *Cardpoint*, apliecina tās atbildību pret bankomātu izmantojošo banku gadījumos, kad bankomātu darbība ir traucēta, tie jo paši parāda, ka *Cardpoint* neuzņemas nekādu atbildību par juridiskajām un finansiālajām izmaiņām, kas saistītas ar maksājuma darījumu.

55. Jo paši tas, ka līdzekļi tiek nodoti šāda bankomāta lietotājam, nav būtiska un pašā

maksājuma funkcija, tādēļ tas, ka *Cardpoint* ir atbildīga attiecībā pret bankomātu izmantojošo banku gadījumos, ja tiek veikts nepietiekams vai pārāk liels maksājums, nevar būt par pamatu, lai uz tās atbildību attiecinātu maksājuma darījuma pašas un būtiskās funkcijas.

56. Kopumā, tātad *Cardpoint* sniedz tikai tehniskus un administratīvus pakalpojumus, uz tiem nevar attiecināt PVN atbrīvojumu saskaņā ar Sestās direktīvas B daļas d) punkta 3) apakšpunktu.

57. Visbeidzot jāuzsver, ka šajā noteikumā paredzētais atbrīvojuma mērķis, proti, pārvarēt grūtības saistībā ar nodokļa bāzes noteikšanu, kā arī atskaitīties PVN summas noteikšanu un izvairīties no patērētāja kredīta izmaksu palielināšanās (23), neatpauko manu analīzi.

58. Tātad *Cardpoint* sniegto pakalpojumu summa, kas apliekama ar nodokli, ir viegli nosakāma, ņemot vērā rādītājus par šiem pakalpojumiem, ar pirmo mērķi nevar pamatot to, ka tie ir atbrīvoti no PVN.

59. Tātad šajā gadījumā otrais mērķis nav būtisks, arī tas nevar pamatot *Cardpoint* sniegto pakalpojumu atbrīvojumu no nodokļiem. Šajā ziņā *Cardpoint* uzskata, ka gadījumā, ja no kartes turētāja konta tiek izņemta nauda, radot pērtību, naudas izņemšana nekavējoties rada kredītsaistības starp kartes turētāju un banku, kas ir izsniegusi karti, un šo patērētāja kredītu nevar aplikēt ar PVN.

60. Ir tiesa, ka gadījumā, ja banka ļauj izņemt naudu, kaut arī attiecīgajai bankas kontā trūkst pietiekamu līdzekļu, konta turētājs bankai *de facto* ir parādā naudu. Tomēr šī situācija nav uzskatāma par patērētāja kredītu, bet gan par stermitā pērtības iespēju (24).

61. ņemot vērā visus šos apsvērumus, uzskatu, ka atbrīvojums attiecībā uz darījumiem, kas saistīti ar maksājumiem un pārskaitījumiem saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktu, neattiecas uz tiem pakalpojumiem, kādus *Cardpoint* sniedz bankām bankomātu izmantošanas pakalpojumos.

V. Secinājumi

62. ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa par darījumiem, kas skar maksājumu un pārvēdumus, neattiecas uz tiem šajā lietā aplūkotajiem pakalpojumiem, kurus pakalpojumu sniedzējs sniedz bankomātu izmantojošai bankai, un kas ietver bankomātu nodrošināšanu un uzturēšanu, kā arī uzpildēšanu, informēšanas iekārtu un programmatūras uzstādēšanu, naudas izņemšanas atļaujas pieprasījuma pārsūtēšanu bankai, kura ir izsniegusi izmantoto bankas karti, skaidras naudas izsniegšanu, kā arī naudas izņemšanas darījumu reģistrēšanu.

1 Oriģinālvārdā – franču.

2 Turpmāk tekstā – “nodokļa iestādes”.

3 Kā *Moneybox Deutschland GmbH* tiesību pārņēmējai.

4 Padomes Sestās direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību

akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestās direktīvas”). Uzreiz jāatzīmē, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunkts ir aizstāts ar 135. panta 1. punkta d) apakšpunktu Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) saskaņā ar kuru dalībvalstis atbrīvo no nodokļa darījumus, tostarp starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksījumus, pārskaitījumus, parādus, ņekus un citus tirgojamus dokumentus, taču izņemot parādu piedziņu, un ka PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b)–g) apakšpunkts, nemainot būtību, nosaka atbrīvojumus no nodokļiem, kas iepriekš ir paredzēti attiecīgi Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 1)–6) apakšpunktā. Šādos apstākļos uzskatu, ka judikatūra attiecībā uz šo pirmo noteikumu ir atbilstīga, lai interpretētu līdzvērtīgos Sestās direktīvas noteikumus (attiecībā uz pretēju pieeju skat. spriedumu, 2016. gada 26. maijs, *Bookit*, C-607/14, turpmāk tekstā – “spriedums lietā *Bookit*”, EU:C:2016:355, 32. punkts, kā arī Tiesas atzinumu lietā A (C-33/16, EU:C:2016:929, 30. punkts).

5 Šajos apstākļos *Bank-Verlag* ir starpnieks starp banku, kura izmanto bankomātu, un banku, kas bija izsniegusi naudas izņemšanai izmantoto bankas karti.

6 Turpmāk tekstā – “*BBK*”.

7 Saskaņā ar Savienības likumdevēja sniegtajām definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgā, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV 2015, L 337, 35. lpp.), 1. pielikumā. Nav iemesla uzskatīt, ka jādziens “maksājumu pakalpojums” PVN ziņā ir saprotams atšķirīgi, un šo nostāju, šīet, atbalsta Vācijas valdība, saskaņā ar kuru darījumiem, kas skar maksājumu, “ir raksturīga maksāšanas līdzekļu nodošana”.

8 Skat. spriedumu, 1997. gada 5. jūnijs, *SDC* (C-2/95, EU:C:1997:278, 50. punkts).

9 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 37. punkts).

10 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

11 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 Skat. spriedumu lietā *Bookit* (46. punkts).

13 Skat. spriedumu lietā *Bookit* (44.–51. punkts).

14 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 33., 34. un 38. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

15 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

16 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS* (C-5/17, EU:C:2018:592, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi Tiesa nenosaka, ka pakalpojumi būtu jāsniedz noteiktiem uzņēmumiem vai juridisku personu veidiem.

17 Vēlos uzsvērt, ka pat tad, ja, kā to ir norādījuši iesniedzētājs, lietā, kurā ir pasludināts spriedums *Bookit*, bija atsevišķs kino biļešu pārdošanas līgums, šāda līguma neesamība šajā

liet? ir uzskat?ma par neb?tisku, jo min?taj? spriedum? Tiesa šo faktu nav ??musi v?r? sav? nov?rt?jum?.

18 J?atz?st, ka sprieduma liet? *Bookit* 42. punkt? Tiesa ir nor?d?jusi, ka š?ds apst?klis nevar uzreiz izsl?gt, ka uz to var attiekties attiec?gais atbr?vojums. Tom?r no š? sprieduma liet? *Bookit* punkta izriet ar? tas, ka fakts, ka attiec?gais pakalpojumu sniedz?js pats var tieši debit?t un/vai kredit?t kontu vai ar? veikt ieogr?matojumu viena un t? paša ?pašnieka kontos, princip? ?auj uzskat?t, ka šis nosac?jums ir izpild?ts, un secin?t, ka attiec?gais pakalpojums ir atbr?vots no nodok?a.

19 Datu ievad?šana, ko veic *Cardpoint*, un to nos?t?šana, k? ar? ierakstu apkopošana ir priekšnosac?jums atbr?votajam pakalpojumam, jo t?s rada skaidras naudas iz?emšanu no maks?jumu konta.

20 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. j?lijs, *DPAS* (C?5/17, EU:C:2018:592, 43. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

21 Spriedumi, 2015. gada 3. septembris, *Fast Bunkering Klaip?da* (C?526/13, EU:C:2015:536), un 2017. gada 4. maijs, *A* (C?33/16, EU:C:2017:339).

22 Skat. spriedumu, 2018. gada 25. j?lijs, *DPAS* (C?5/17, EU:C:2018:592, 36. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

23 Skat. spriedumu liet? *Bookit* (55. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

24 Šaj? saist?b? ir j?nor?da, ka saska?? ar 2. panta 2. punkta e) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?v? 2208/48/EK (2008. gada 23. apr?lis) par pat?ri?a kred?tl?gumiem un ar ko atce? Padomes Direkt?vu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.), min?t? direkt?va neattiecas uz kred?tl?gumiem k? p?rt?ri?a iesp?j?m, kas ir j?atl?dzina viena m?neša laik?.